

Gildewezen komt terug in nieuw jasje

Bedrijven kunnen kennis en vakmanschap behouden en uitbouwen via een meester-gezelsysteem. HiTalent Hengelo wil zo'n keten van gilde-kringen opbouwen.

door Jan Ruesink

GildeCafés

Ton Kooijman (61) had al vele sollicitatiebrieven de deur uit gedaan en voelde zich zo langzamerhand een sollicitatie-spammer. De oud-Thaleswerknemer belandde door zijn leeftijd meestal op de verkeerde stapel. Maar daarmee lieten die bedrijven wel een buitenkansje aan hun neus voorbijgaan. Kooijman is door zijn kennis in het organiseren van productielijnen namelijk goud waard voor elk bedrijf. Als hij ergens over de werkvloer loopt, ziet hij binnen de kortste tijd wat er mis is en hoe bedrijven bakken vol geld kunnen besparen. Dat Kooijman nu toch aan de slag is gekomen, komt door een bijzonder traject dat hij doorliep. Hij legde zijn ervaringen en bekwaamheden vast in een portfolio, maakte daarvan een eindpresentatie en sloeg daarmee gericht aan het netwerk. Na drie kopjes koffie was het raak: glasbedrijf AGC in Goor zag potentie in hem en nam hem in dienst. Daar zet Kooijman nu niet alleen zijn vakmanschap

■ Gerben Brinkman

in, maar draagt hij dat ook over aan de jongere generatie. „Zo verzilver je grijs”, zegt Gerben Brinkman, die Kooijman begeleid heeft in zijn zoektocht naar een nieuwe toekomst. Brinkman is directeur/eigenaar van HiTalent in Hengelo en heeft de afgelopen drie jaar 150 mbo'ers, hbo'ers en wo'ers naar een nieuwe baan begeleid. Hij heeft daartoe vijftien

verschillende gildes opgezet, bijvoorbeeld voor techniek, logistiek, marketing en personeelszaken. In elk van die gildes heeft Brinkman een netwerk opgebouwd dat nu al meer dan 3000 ambassadeurs telt, vooral in het oosten van het land. Die ‘warme contacten’ helpen werkzoekenden uit hun stiel aan nieuwe contacten, projecten of zelfs een vaste baan. Die gildes vormen ook onderling een kring waar kennis en vragen worden uitgewisseld via bijeenkomsten en - iets moderner dan de Middeleeuwse gildes - blogs en Twitter-berichten. „Want het vakmanschap dat in veel mensen zit wordt nog onvoldoende benut”, zegt Brinkman. „In de Middeleeuwen was de overdracht van kennis beter geregeld, maar ook in de vorige eeuw waren bedrijven als Stork befaamd om hun bedrijfsschool.” Via HiTalent vervult Brinkman nu een missie om dat vakmanschap uit mensen naar boven te halen en vervolgens in te bedden in de bedrijven. Daarmee

■ Kwaliteitstechnicus Ton Kooijman (links) met collega Marcel Boerkamp van AGC Eijkelkamp. „In fabrieken valt met hun kennis veel te verbeteren.” Foto: Henk van der Leest

verdiend hij als ondernemer zijn boterham, maar los daarvan hoopt Brinkman dat bedrijven zich meer gaan verenigen in gildes of leer-netwerken. „Eigenlijk hebben ze veel van die dure adviseurs helemaal niet nodig, want de kennis ligt gewoon op de werkvloer. Bij die bedrijven zelf of bij de buurman. Je moet dat alleen wel organiseren in een netwerk en daar wil ik graag een structuur voor bouwen. Wij bieden dus het platform voor het ontwikkelen en verbinden

van talent”. Vakmanschap moet volgens Brinkman allereerst toegankelijk gemaakt worden, vanuit het hoofd naar papier dus. „Veel mensen hebben een enorme ervaring, maar hebben dat nooit vastgelegd. Daar gaan we dan met kandidaten intensief mee aan de slag, ze bouwen hun portfolio. Vervolgens moet dat tot een scherp profiel leiden waaruit blijkt wat iemands sterke punten zijn. Dat moeten de kandidaten dan verdedigen in een eindpresentatie voor

een bedrijvenpanel. Vervolgens introduceren we de kandidaat in het netwerk. De ervaring leert dat 60 procent binnen drie maand - na zeg maar drie kopjes koffie - een baan heeft. En dan hebben we het voor het overgrote deel over mensen uit een uitkeringssituatie.” HiTalent heeft verschillende soorten trajecten uitgestippeld voor die werkzoekenden, in prijs variërend van 750 tot 2590 euro. Dat is veel geld, geeft Brinkman toe, maar werkzoekenden kunnen daar soms hun

ontslagvergoeding voor inzetten en de kosten zijn aftrekbaar als scholingskosten. Het nieuwe gildewezen is op één punt anders dan vroeger, aldus Brinkman, want toen droeg oud de kennis over aan jong, „maar nu brengen ook jongeren nieuwe vaardigheden zoals internet en nieuwe technieken over aan ouderen.”